

«የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ!»

(መታሰቢያነቱ በትግራይ «ጉአንታናም» በእስር ለሚማቅቁ ለፀጋዬ ገ/መድህን፤ አበራሽ በርታ፤ ይስሐቅ፤ በሰጠ ሰሌሎቹም ይሁን)

«ፊርማ ዕና ወረቀት፤ ጠፊ ነው ተቀዳጅ

መተማማን በቻ፤ ይበቃል ለወዳጅ»

ይሄ ነበር የጥንት ወጉ

መሰረቱ፤ የሀቅ ጥጉ

ዕምነት ደርዘና ማዕረጉ

መቃን-ጉበን፤ ፍርግርጉ

ዙሪያ ግድግዳ፤ ምርጉ

ማሕተቡ ዕና ፈለጉ

አልነበረም፤ አረግርጉ

የዕምነት ጠገጉ

ያወረሱን፤ ደጋጉ።።

«ገና-ለገና፤ ተመታ-በገና!»

አዲሱ ቀኖና

ለወያኔ ዕውቅና

ዘመን ተለዋወጠና

ተደስኩሮ ምንጫና

ተቆጥሮ፤ ከስልጠና

ነውር ሙልጭ ተደረገና

መለኪያው የሰብዕና

ወግ-ማዕረግ፤ ወለቀና

ተለበሰ ገበና

ንዋይ ከበረና

በ ወገን ላይ ድገና

ዓይን ዕያየ ምክና

በ አገር ላይ ሽርሙጥና

ወደ ሲገል፤ ምነና

ሥይጠና! ሥይጠና!

የዕለፍ-ዓመቱ «ሆይ ሙና!»፡፡

ቃል!፤ ማሕተብ፤ ቃል!

የዕምነት ኪዳን፤ ውል

የክብረት ሚዛን፤ ጠለል

የጀግንነት ቅዱስ ጠበል፡፡

ሆነና! «የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ?!»

ጋሻቸው መዘዝ መዞ

ከካናዳ-አትላንታ፤ ጠልዞ

የብተና ዶሴ ጠርዞ

የሆድን በሆድ ይዞ

ቂምና ክፋት ዐርግዞ

ተመሰሰሎ ተወዛውዞ

ሐቅና ሸፍጥ በርዞ

አስመሰሎ ለሩቅ ጉዞ

ወንድምን በቁም ቀብሮ

ሽ ፍ ኖ!፤ ከ ፍ ኖ!፤ ገ ን ዞ!

ከአንገት በላይ፤ ብሎ አይዞ

በሆድ አኬት አርግዞ

በጥቅም ፈዞ፤ ነፍዞ

ገድል በርዞ፤ ደልዞ

ደግሞ ያነባል፤ ዕንደ አዞ።

ሆነና! «የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ?!»

ቀድሞ ቢታወቅማ

“የመሃንዲሱ” ዐድማ

“የታዳጊ-ነኙ!” ጀማ

የካናዳው አውድማ

የአቶዋው ጂኒማ

ዋ! ቢታወቅማ

ለወያኔ ማርገዳ

የሕዳጣን ፤ ሽርጉዳ

የክህደት ፤ ጉድጉዳ

ሆነና! «የሰው ሆዱ ፤ የወፍ ወንዱ?!»

ያቋመው ጉ-ዳ-ጉ-ዳ

በዕምነት በመጋረዳ

ለፍቅር በመገደዳ

ቢዘገይም ለየ ጉዳ!

ትግል በቃኝ አንድ ነው

ጡረታም የአባት ነው

በመጨረሻ በመጠሪያው

ገድል በመቋጠሪያው

ለስልጣን አንጠራራው
ለአንጅንት ግርሻ
ለንዲህ ዐይነቱ ቁሻሻ
የወንድሜ ዝናር. . .
. . . ነበረ ማርከሻ!
ለከሃዲ መርሻ።

ሆነና! «የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ?!»

እጅግ ያስቸግራል
ያለሰው ይኖሯል?
ዕንቅልፍ ተፈርቶ፤
ቆሞ ይታደራል?
ከሃዲ ተፈርቶ
ከትግል ይሸጧል?
የአንጅንትን፤ ከሀደት
“ዕሳት ካየው፤ ምን ለየው?”
ወያኔ ወያኔ ነው
አንጃም ከሃዲ ነው

ከሃዲም አንጃ ነው
ዕርቃኑን ያሰቀሯል
አይቀጡ፤ይቀጡአል
ግብግብ ይገጥሟል
ማንቁርቱን ይይዟል
ይወድቋል፤ይነሷል
ይጥሏል፤ይረቷል
“በግ ከበረረ፤ነገር ከከረረ”
ወደ ሁዋላ አይመለስ
ወያኔን ከሃዲን፤
ባንድ ላይ ነው ማጥቀስ
ደማምሮ ማስነጠስ
የምን መለሳለስ?!
ለጥፋት መሐንዲስ!
ደግሞ ለግብስበስ!!

የውቂያኖስ ጥልቀት

የሰማይን ስፋት

የክዋክብትን ርቀት

ጫፍ የሌለው ግዝፈት

በሜትር አይለኩት

በኪሎ አይመዘኑት

በጣሳ አይሰፈሩት

በመጫኛ አያስሩት

አደራ የሰማእት

መሀላ በሕይወት

አቻም አይወጣለት።

ግን ሆነና! «የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ!»

አድብተው፤ ነገዱ

እጅጉን ቀለዱ

በታኞች ተራዱ

አበዱ፤ አረገዱ!

ውሉን ቀዳዱ

ሸኑና፤ ሰገዱ።

«የሰው ሆዱ፤ የወፍ ወንዱ!»

ቸር ይግጠመን